

Oberoende av svaret på frågorna 1–6:

7. Är 348a § stycke 3 i Zivilprozessordnung (den tyska civilprocesslagen) (ZPO), såvitt denna bestämmelse även avser beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, oförenlig med de nationella domstolarnas befogenhet att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF, och ska den därför inte tillämpas på beslut att begära förhandsavgörande?”

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 2007, s. 1).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttfordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 2007, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (Belgien) den 24 mars 2021 – Christian Louboutin mot Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC

(Mål C-184/21)

(2021/C 217/36)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Kärande: Christian Louboutin

Svarande: Amazon.com, Inc., Amazon Services LLC

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (¹) tolkas så, att en användning i reklam som visas på en e-handelswebbplats av ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke i princip kan tillskrivas den näringsidkare som driver webbplatsen, om en normalt välinformerad och rimligt uppmärksam internetanvändare uppfattar att näringsidkaren har utövat en aktiv roll vid utarbetandet av reklamen eller om reklamen uppfattas som en del av näringsidkarens eget reklammeddelande?

Påverkas denna uppfattning

- av att näringsidkaren är en välrenommerad återförsäljare av ett synnerligen brett spektrum av varor, inbegripet varor i den kategori där de varor som reklamen avser återfinns,
- av att det ovanför den sålunda visade reklamen finns ett rubrikfält där näringsidkarens tjänstevarumärke återges och detta varumärke är ett välrenommerat återförsäljarvarumärke, eller
- av att näringsidkaren parallellt med denna visning erbjuder tjänster som traditionellt erbjuds av återförsäljare av varor i den kategori som den vara som reklamen avser tillhör?

- 2) Ska artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken tolkas så, att expediering i näringsverksamhet till en slutkonsument av en vara försedd med ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke, utan varumärkesinnehavarens medgivande, utgör användning som kan tillskrivas den som expedierar varan endast om denne har faktisk kännedom om att kännetecknet har anbringats på varan?

Ska den som sålunda expedierar varan anses ha använt det berörda kännetecknet, om denne eller en därtill ekonomiskt knuten enhet har uppgett för slutkonsumenten att den expedierande enheten eller en därtill ekonomiskt knuten enhet skulle komma att ombesörja expedieringen efter det att den expedierande enheten eller en därtill knuten ekonomisk enhet hade lagrat varan för det syftet?

Ska den som sålunda expedierar varan anses ha använt det berörda kännetecknet, om denne eller en därtill ekonomiskt knuten enhet tidigare har bidragit aktivt till visning i näringsverksamhet av reklam för den med nämnda kännetecken försedda varan eller har registrerat den beställning som slutkonsumenten har lagt efter att ha sett nämnda reklam?

(¹) EUT L 154, 2017, s. 1.

Överklagande ingett den 29 mars 2021 av Giacomo Santini m.fl. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 februari 2021 i de förenade målen T-345/19, T-346/19, T-364/19 -T-366/19, T-372/19 -T-375/19, T-385/19, Santini m.fl. mot parlamentet

(Mål C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro, Luciana Meneghini (ombud: M. Paniz, avvocato)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen på grund av felaktig rättstillämpning avseende de allmänna rättsprinciperna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och proportionalitet samt de rättigheter som tillerkänns genom stadgan avseende omotiverat och oproportionerligt åsidosättande av rätten till egendom. Vidare genom det felaktiga konstaterandet att de angripna besluten rättsenligt kunde grundas på bilaga III till bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter och felaktig kvalificering av dessa åtgärder som ordinära administrativa åtgärder som kan delegeras till enhetschefen. Slutligen allvarliga oriktigheter, ofullständigheter och felaktigt resonemang avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten,
- ogiltigförklara samtliga rättsakter, meddelanden och/eller beslut ifråga,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och avseende överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför sex grunder för överklagandet.

1. **Första grunden: Felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna när tribunalen slog fast att det aktuella beslutet endast påverkade pensionens belopp och inte rätten till pension och att det däri felaktigt fastställs att beslutet är förenligt med de allmänna principerna i unionsrätten och med stadgan.** Klagandena påstår att den överklagade domen är rättsstridig på grund av att den blandat ihop rätten till pension med pensionsbeloppet, och således uteslutit tillämpningen av principen att rätten till pension inte kan förändras, trots att denna princip är tillämplig. Vidare på grund av att det däri felaktigt inte anges att åtgärderna avseende klagandenas livränta inte innebar en enkel minskning av pensionsbeloppet utan en fullständig och förändring av systemet vilken med retroaktiv effekt och varaktigt påverkade rätten till livränta, vilken redan hade erhållits långt tidigare och som ingick i klagandenas tillgångar. Slutligen beaktades inte i domen att parlamentet inte kontrollerat huruvida de aktuella rättsakterna var förenliga med unionsrätten och ingen motivering gavs härvidlag.